

is dan ooit. Voorts is in het vooruitzicht van de komende vorstperiode de kans weer groot, dat verzwakte of dode Blauwe reigers aangetroffen worden. In dat geval vragen wij U:

A. Dood gevonden vogels (in verse toestand) zo snel mogelijk op te sturen aan: het Zoölogisch Museum, afd. Vogels, Plantage Middenlaan 53, Amsterdam. Is de vogel *geringd* en kan hij niet opgestuurd worden (niet vers genoeg of i.v.m. prepareren), dan zou ondergetekende een bericht (zo mogelijk telefonisch als het dier niet geconserveerd wordt) zeer op prijs stellen.

B. Levende dieren die tijdelijk in *gevangenschap* verblijven voor herstel, kunnen ook zeer waardevolle gegevens opleveren, allicht zonder risico voor de dieren. In dat geval verzoekt ondergetekende hem ook inlichtingen over de verblijfplaats te verstrekken.

(Indien niet elders onderdak voor deze dieren kan worden verkregen is plaatsing van een zeer klein aantal in Amsterdam mogelijk. Contactadres eveneens ondergetekende).

Bij voorbaat dank voor Uw medewerking, namens de medewerkers,
Amsterdam-Zuid, A. A. BLOK.
Vrijheidslaan 60 III
Tel. 020-711745.

Flora en fauna van het opgespoten terrein tussen Sloterdijk en Halfweg. Daar het opgespoten terrein tussen Sloterdijk en Halfweg ten noorden van de spoorlijn Haarlem-Amsterdam reeds jaren mijn aandacht trekt in verband met de ontwikkeling van flora en fauna aldaar, heb ik met bijzondere belangstelling het artikel van Drs. Joh. J. Frieswijk in D.L.N. van november 1969 gelezen.

Nog altijd is bedoeld gebied de moeite waard, hoewel de voortschrijdende werkzaamheden voor het bouwrijp maken van het terrein thans wel achteruitgang en uiteindelijke verdwijning van dit typische biotoop aankondigen.

Aspect-bepalend voor vrijwel het gehele terrein is de Zulte (*Aster tripolium*), die momenteel (half september) in volle bloei staat, variërend van hoge en weelderige planten in en langs de sloten tot zeer lage en iele planten op vlakke open gedeelten, in nagenoeg alle gevallen met straalbloemen. Verder veel voorkomende planten zijn Rode ogentroost, de honingklaversoorten, soms meer dan manshoog, en de beide grootbloemige wilgeroosjes, terwijl de Wondklaver (*Anthyllis vulneraria*) een flinke groeiplaats heeft.

Aandacht verdient het ook thans nog bloeiende Fraai duizendguldenkruid (*Centaureum pulchellum*). Het door de heer Frieswijk gesignaleerde Strandduizendguldenkruid heb ik niet meer aangetroffen, evenmin als de Zeeraket, waarschijnlijk in beide gevallen door de toenemende ontzilting.

Op de zandvlakten wordt hier en daar Loogkruid (*Salsola kali*) en Smal vlieszaad (*Corispermum hyssopifolium*) aangetroffen. Wie het Loogkruid in volle glorie wil zien, moet eens het meest westelijke verharde pad van de Amsterdamse Waterleidingduinen lopen. Dit pad is trouwens ook in ander opzicht floristisch interessant: U treft er een weelde aan van Rode aardbeispinazie (*Chenopodium foliosum*), Kromhals (*Lycopsis arvensis*), Wilde reseda (*Reseda lutea*), etc., en langs het naar zee lopende zg. Tilanuspad een vrij grote groeiplaats van Driebloemnachtshade (*Solanum triflorum*).

Uiteraard zijn de omstandigheden voor de flora-ontwikkeling in het rustige milieu der A.W.-duinen veel gunstiger dan in het „Sloterdijkterrein”. Anderzijds geeft de aanvoer van zand en bagger uit diverse plaatsen naar laatstgenoemd terrein kans op interessante adventieven, waarvan de heer Frieswijk enkele voorbeelden noemt. Laten we blij zijn, dat de lange periode voor voorbereiding, voordat ook dit gebied herschapen is in een troosteloze cultuursteppe, ons in de gelegenheid heeft gesteld de ontwikkeling jaar voor jaar te volgen. Ook op vogelgebied was enkele jaren geleden nog veel te genieten en waren er o.a. Kluten, ja zelfs Stelkluten en heftig alarmerende Visdiefjes! Met het droger worden van het land zijn deze soorten verdwenen. Wel ziet men nog Veldleeuweriken, Graspiepers, Gele kwikstaarten, etc.

Van de vlinders zag ik dit jaar in hoofdzaak Daggauwoog, Kleine vos en blauwtjes. De Atalanta laat verstek gaan, en heus niet alleen op dit terrein. Waarschijnlijk is de voorjaarstrek door een of andere oorzaak dit jaar grotendeels achterwege gebleven.

Den Haag, Mr. F. W. G. ROTHE.
Van Hoornbeekstraat 65.

Groeiplaats van de Franjegtiaan op de Kunderberg. In het jaar 1969 werd door mij in het staatsnatuurreservaat „Kunderberg” één exemplaar van de zeer zeldzame Franjegtiaan gevonden in bloeiende vorm. Daar ik het vermoeden had dat op het terrein meer van deze planten zouden groei-

en, heb ik dit jaar hieraan extra aandacht besteed. Op 23 september 1970 vond ik 50 (vijftig) bloeiende Franjegentianen (*Gentiana ciliata*) en wel na intensief zoeken. Deze planten stonden ongeveer ter hoogte van het middengedeelte van de kale graslandhelling. Ze stonden niet bij elkaar doch verspreid in noordelijke richting.

De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat in voorgaande jaren ook enkele van deze zeer zeldzame planten op de Kunderberg hebben gestaan maar dat deze mij toen niet zijn opgevallen omdat ik deze soort niet kende. Vorig jaar heb ik namelijk eerst de Franjegentiaan leren kennen, toen in een particulier gedeelte van het Eiserbos enkele bloeiende exemplaren werden gevonden, bij welke vondst ik aanwezig was.

Ook laatstgenoemde vindplaats heb ik dit jaar (1970) weer afgezocht op bloeiende exemplaren, maar ik heb ze niet gevonden.

Een soortgelijke helling als de Kunderberg, namelijk de Wrakelberg, werd dit jaar eveneens door mij intensief afgezocht naar *Gentiana ciliata*, zonder resultaat echter.

Voerendaal,
Lindeweg 3.

H. H. J. DEMOLLIN,
reservaatbewaker.

Waarneming van een albinistisch Waterhoen (*Gallinula chloropus*). Op 31 oktober 1970 werd door ons een bezoek gebracht aan de Bijlandse Waard, gemeente Herwen en Aerdt (Gld.).

Tijdens dit bezoek werd in de moerasige oeverzone van de Oude Waal een albinistisch Waterhoen waargenomen. De vogel was volkomen wit, behoudens een klein donkerbruin streepje aan de vleugels. Snavel en poten waren rose gekleurd. De waarneming werd van vrij korte afstand (ongeveer 30 m) gedaan met 8 × 40- en 7 × 50-kijkers.

De vogel was zeer schuw en trok zich voortdurend in dekking van de moerasvegetatie terug.

Utrecht - Uithof,
Transitorium II
Heidelberglaan 2.

L. M. J. v. d. BERGH,
W. H. A. HEKKING,
H. J. J. REEZE.

Veldstations in Denemarken. Van het Ministerie van Culturele Zaken in Denemarken werd vernomen dat er in Denemarken „onderzoekstations” worden ingericht voor alle mogelijke vormen van „veldonderzoek”. Niet alleen biologisch, ook geologisch, geografisch, landschapskundig, bodemkundig, cultuurhistorisch, archeologisch, historisch, etc.

De veldstations worden ingericht in voormalige boerderijen en bieden plaats aan individuele onderzoekers en aan groepen (studenten) van ongeveer 20 man met een leider.

De Section Council of Europe van het Ministerie of Cultural Affairs in Kopenhagen is er in geïnteresseerd te weten in hoeverre er in Nederland belangstelling bestaat voor deze mogelijkheden. Belangstellenden kunnen zich richten tot de heer V. Nielsen, head of the Section Council of Europe van genoemd Ministerie, Nybrogade 2, Kopenhagen (Denemarken).

Prof. Dr. M. F. MÖRZER BRUIJNS.
Afd. Natuurbehoud en Natuurbeheer
Landbouwhogeschool,
Wageningen,
Wilhelminaweg 1.

Teer guichelheil en grondverstoring. In het juli-augustusnummer van De Levende Natuur doet de heer C. Sipkes in het artikel „Verdwijnen en verschijnen van Teer guichelheil (*Anagallis tenella*) en de mogelijkheden tot behoud” interessante mededelingen over genoemde soort.

Bij het naslaan van oude jaargangen van De Levende Natuur vond ik in het septembernummer van de 8e jaargang, 1903, een artikel van Jac. P. Thijsse „Ontginning en zeldzame planten”, waarin het optreden van Teer guichelheil, toen nog met de Nederlandse naam Tengere bastaardmuur aangeduid, als gevolg van grondverstoring is beschreven. Jac. P. Thijsse wist dus reeds aan het begin van deze eeuw, dat grondverstoring gunstig is voor Teer guichelheil. Zonder iets aan de verdienste van het artikel van de heer Sipkes af te doen, lijkt het mij wel aardig, nu het juist 25 jaar geleden is dat Jac. P. Thijsse is overleden, dit even te memoreren.

Bussum,
C. v. d. Bergstraat 19.

H. GRIFFIOEN.

Hongaarse hondsviis (*Umbra krameri*). Verscheidene malen heb ik in de Kabroekse Beek Hongaarse hondsvissen waargenomen. Door waterverontreiniging gaat het aantal hondsvissen in deze beek langzaam achteruit. Ik zou graag willen weten, in welke wateren deze vis in Nederland nog meer voorkomt. Gelieve inlichtingen hieromtrent op te sturen naar:

Horst (L.), P. VAN DE MUNCKHOF.
Afhangweg 8.